

foto: Jan Rýdlo

Smutné výročí nezapomenutelného Radka Cingálka

Jan Rýdlo | 05.01.2011 | přečteno: 3992×

Na prahu nového roku nelze nevpomenout na Radka Cingálka, výborného běžce, trenéra a člověka, který může sloužit naší současné běžecké špičce jako příklad tréninkové poctivosti, morálky a sportovní obětavosti. Nedávno, 29. prosince, by se dožil čtyřiceti let.

S Radkem jsem absolvoval mnoho závodů, ať již jako běžec, nebo organizátor a moderátor. Znal jsem dobře jeho přípravu, jeho morálku a nadšení pro běžecký sport, později i pro triatlon. Je ohromná škoda pro běh i triatlon, že Radek již nikomu nemůže předávat své zkušenosti, nemůže táhnout svým příkladem. Takový je už ale život. Nechť tato krátká rekapitulace Radkových výsledků pomůže probudit některý z běžeckých, či triatlonových talentů. On by si to určitě přál!

Byl nejen výborným běžcem, zároveň však viděl dál, než jenom na cílovou pásku, byl také výborným studentem a na svůj mladý věk výborným trenérem. Vystudoval gymnázium (1989), Přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity v Brně (1994) a nastoupil jako fyzik do Jaderné elektrárny v Dukovanech. Když zjistil nemožnost skloubení pracovního nasazení s atletickým tréninkem, rozhodl se vstoupit na profesionální atletickou dráhu.

První vážnější tréninkové dávky polykal u brněnského trenéra Sequenty, poslední závodní roky nesmírně tvrdou maratónskou přípravu podstupoval u trenéra Lišky. Vyhrával dobře obsazené závody v Čechách i na Slovensku (Vrbové, 2× Uherské Hradiště atd.).

V rámci tréninku si zaběhl Ostravský maraton, kde za deště a chladu a bez nějakého velkého vyčerpání dosáhl času těsně nad 2:18! Dál tvrdě trénoval, ale myslím, že jeho výsledky neodpovídaly odvedené atletické práci.

Přišel však rok 1994. Radek se vrátil ze soustředění na Štrbském plesu a čtyři dny poté nastupuje na nezapomenutelný start velmi těžkého závodu Žebrácké 25. Špičkový souboj našich elitních běžců, při němž Ivan Uvizl běžel s Radkem až do 18. kilometru a na trati nechyběli ani další výborní vytrvalci jako například Luboš Tesáček, Luboš Šubrt, Martin Viplér a Petr Pipa, korunuje famózním traťovým rekordem 1:17:36!

Do dnešního dne nebyl tento čas překonán ani plejádou běžců z Keni a výborných běžců z Polska. Například Adam Dobrzynski absolvoval Žebrák jako test v tréninku na pozdější vítězný maraton v Košicích a zaostal za rekordem téměř o minutu. Nepodařilo se to ani výborným běžcům z Běloruska a dalším. Před několika lety se nejvíce, na pouhých 12 sekund, rekordu přiblížil skvěle připravený Róbert Štefko.

Radkovy enormní tréninkové dávky v maratonské přípravě však nepřinášejí očekávané výsledky, začíná koketovat s triatlonem. Po srážce na kole s bezohledným řidičem však musí podstoupit operaci achilovky a končí se špičkovým závodním sportem.

Studuje kinanthropologii na FTVS a pracuje tam jako vědecký pracovník. Začíná taktéž pracovat jako trenér našich výborných triatletů. Je osobním trenérem Lenky Radové, radí Čelůstkovi, Vabrouškovi, Krňávkovi a dalším. V roce 2004 se stává trenérem roku, je zvolen do výboru Českého triatlonového svazu a pracuje jako šéf reprezentační komise. V letech 2002–2003 působí na univerzitě v Soulu jako trenér korejských reprezentantů a účastní se s nimi OH v Aténách.

V roce 2005 se opět do Korey vrací, projevuje se však náhle vážné onemocnění plic. Znamená to předčasný návrat domů a Radek podstupuje na Masarykově onkologickém ústavu v Brně intenzivní léčbu. Ani jeho silný organizmus však nevydrží prudký nástup choroby a Radek umírá 13. října 2006 v Kladně, ve věku pouhých 36 let. Triatlonový svaz ho zařazuje v anketě trenéra roku na druhé místo za J. Seidla – in memoriam.

Jeho nesmazatelná stopa zůstala v oddílech TJ MEZ Vsetín, Slovácká Slávia Uherské Hradiště, Technika Brno, atletika Třebíč a krátce i v Jiskře Otrokovice.

Radek je pohřben v Lánech, nedaleko hrobu T. G. Masaryka. Až vás někdy cesty zavedou na tato památná místa, nezapomeňte položit kytičku také na místo posledního odpočinku skvělého běžce a člověka, který sport tolik miloval, mnoho dokázal a ještě daleko více dokázat mohl...

Zdroj. behej.com

OPRAVA článku: Podle dlouhodobých tabulek je Cingálkův osobní rekord 2:18:57 (což není tak úplně těsně nad 2:18) a dosáhl ho 29.3.1994 v Otrokovicích.

Smutné zprávy

Ve čtvrtek 12. října zemřel po dlouhé a těžké nemoci mgr. Radek Cingálek, v polovině minulého desetiletí jeden z nejúspěšnějších vytrvalců. Vynikal svědomitou přípravou a atletice se věnoval maximálně. Některé z jeho tehdejších výkonů jsou dodnes traťovými rekordy (např. na Žebrácké 25 zaběhl v roce 1994 skvělý čas 1:17:36)

Po skončení atletické kariéry se Radek Cingálek zaměřil více na perspektivní sport – triatlon. Pracovně působil na FTVS v Praze a kromě pedagogické činnosti zastával i různé funkce v triatlonovém svazu. Určitou dobu působil jako trenér u jihokorejské triatlonové reprezentace.

Zdroj. Běhy mimo dráhu – Maratón

Kobeřická dvacítká

13. března 1994 je významné datum Kobeřické dvacítky. V mužích zvítězil Radek Cingálek v doposud nepřekonaném čase 1:03:12 a vymazal tak traťový rekord Karla Davida. V roce 1995 rekordní čas atakoval Karel David ale o 8 vteřin se mu to nepodařilo. Traťový rekord platí dodnes.

Zdroj. kobbeh.sweb.cz

Kam a proč zmizel Cingálek?

19.04.2005 - Tomáš Nohejl

Trenér Radek Cingálek podruhé v kariéře zamířil do Koreje a s sebou přibalil i Jana Řehulu, bronzového medailistu ze Sydney 2000. Tentokrát překvapil možná ještě víc, než když tam před třemi lety v tichosti vyrazil poprvé. Tehdy byl začínajícím koučem, nyní šéfem svazové komise reprezentace a jednou z hlavních opor nového předsedy profesora Bunce. Mnoho lidí zaskočil, mnozí mu vytýkají, že opustil loď, kterou pomáhal spustit na rozbourané moře. O tom všem píše z Koreje.

Trenér Radek Cingálek podruhé v kariéře zamířil do Koreje a s sebou přibalil i Jana Řehulu, bronzového medailistu ze Sydney 2000. Tentokrát překvapil možná ještě víc, než když tam před třemi lety v tichosti vyrazil poprvé. Tehdy byl začínajícím koučem, nyní šéfem svazové komise reprezentace a jednou z hlavních opor nového předsedy profesora Bunce. Mnoho lidí zaskočil, mnozí mu vytýkají, že opustil loď, kterou pomáhal spustit na rozbourané moře. O tom všem píše z Koreje.

Jak přišla nabídka, proč jsi odešel?

Už po odchodu z Koreje jsem měl možnost se kdykoliv vrátit. Odešli jsme z rodinných důvodů - nebyli jsme spokojeni s ubytováním. S Korejskou triatlonovou federací KTF jsem spolupracoval i z Česka něco jako "poradce". Do užšího kontaktu jsem znovu vstoupil koncem roku 2004. Ministerstvo školství dlouhodobě otálelo s rozhodnutím o přidělení výzkumných záměrů pro univerzity, z čehož jsem byl placen. Nakonec ho FTVS, kde jsem pracoval, ani nedostala, přesto profesor Bunc našel možnost, jak mne i Rudu Slabu na FTVS zaměstnat. Ale znamenalo by to pokles příjmu, což bylo důležité v mé situaci, kdy manželka nastupuje na mateřskou dovolenou. Rozběhnutá jednání už nešla zastavit, stejně tak odešel mimo fakultu i Ruda Slaba. Asi jste sledovali problematiku výzkumných záměrů v televizi. Většina lidí na univerzitách měla smlouvy do konce roku 2004, o nepřidělení záměru jsme se dozvěděli krátce před Vánoci. Protože se starám o celou rodinu, musel jsem začít jednat sám dřív.

Co přesně v Koreji děláš?

Pracuji hlavně pro partnerskou univerzitu KTF, majitel školy je viceprezident KTF. Pražská FTVS mi vyšla vstříc a v Koreji jsem tedy na pracovní stáž. Zatím mám smlouvu na rok, déle to myslím neumožňuje korejský imigrační zákon. Stejně tak mám na tuto dobu neplacene volno na FTVS. Pocitám, že tu ale zůstanu déle - podle zájmu korejské strany a potřeby dětí ohledně nástupu do školy. Buď půjdou do školy doma, nebo do mezinárodní školy v Soulu.

Co se změnilo v Koreji za tu dobu, co jsi tam nebyl?

Došlo k několika zásadním změnám v korejském triatlonu. Prezident KTF a ASTC Yu, současně spolu se svou firmou velký sponzor ITU, ASTC a KTF se stal místopředsedou Korejského olympijského výboru. Triatlon tu byl zařazen jako oficiální sport do Všekorejských sportovních her mládeže i dospělých. V době meho prvního působení byl jen jako ukázkový sport v hrách mládeže. Tato skutečnost bude mít jistě zásad vliv na rozvoj triatlonu a jeho členské základny. Každý region teď má vlastní profesionální tým placený lokální správou. Stejně tak se to časem stane u univerzit a středních škol. Vše se odrazilo v radikálním nárůstu rozpočtu reprezentace, máme teď tři zahraniční trenery. Na plavání Číňanka, potom je zde Honza Rehula a já. Dále bude triatlon poprvé v programu Asijských her 2006 v Kataru.

Proč vypadla Korea z kalendáře Světového poháru?

Těsně před kongresem ITU se šéf federace ale nepohodl s šéfem ITU McDonaldem. V asijské triatlonové federaci udělali interní volby předsedy ITU a výsledkem bylo doporučení pro Britku Sarah Springman. Ihned po kongresu ITU ve Vancouveru na KTF přišel fax, že ITU už nezařadí do programu Světového poháru závod v Koreji, prý pro nízkou úroveň.

Pár lidí tě kritizuje, že jsi se do něčeho pustil na svazu a pak "zradil"?

Musel jsem prioritně řešit vlastní rodinnou situaci. Nechtěl jsem pokračovat v trendu z minulosti, kdy ČSTT suploval Správu státního sociálního zabezpečení a členové výkonného výboru si sami sobě přiklepávali různé pracovní pozice nebo zakázky. Podle mě se musí nejdříve každý postarat o sebe, teprve poté jsou zájmová sdružení a koníčky. Současně si myslím, že můj odchod může pomoci k uklidnění situace. Nebylo ideálním řešením, abych byl ve vedení ČSTT spolu s Jelínkem. Ale pokud je někdo mým odchodem rozčarován, tak se mu za to omlouvám a českému triatlonu se budu snažit i z Koreje pomáhat.

Nejspíš jenom radou. Co by se podle tebe mělo udělat?

Do budoucna bych doporučil spojit komisi reprezentace s komisí metodiky, jak tomu bylo dříve. V současné době je KR vlastně generálem bez vojska a nemá moc možností situaci v reprezentaci změnit. Většina reprezentantů je zařazena v resortním sportovním centru, ke kterým mají pracovní-právní vztah, který je pak silnější než jejich vazby k ČSTT. Dalším mezistupněm mezi VV a reprezentantem jsou osobní trenéři a manažeři, kluby a koordinátoři reprezentací.

Jak jsi předal práci svému nástupci Pepovi Horčicovi?

S Pepou jsme každodenně situaci v ČSTT probírali a vše vytvářeli společně. O mém odchodu byl informovaný už dřív a na potenciální výměnu byl připraven.

Co jsi se naučil za půl roku práce ve svazu?

Za několik jednání jsem poznal, že pro některé lidi je důležitější spojování jakéhokoli problému s nějakou osobou než faktické řešení stavu českého triatlonu. Ještě jsem se jinde nesetkal s tím, že by si někdo veškerá jednání nahrával, aniž by to dopředu avizoval, a pak požadoval tyto nahrávky zpětně analyzovat. Je to snad pochopitelné u lidí, kteří jsou spojeni s finančními problémy z minulosti, asi to mají jako svou obranu. Nepodařilo se přes snahu VV ukončit soudní spory, které by při rozhodnutí v neprospěch ČSTT mohli paralyzovat činnost svazu. Nadále tak vytvářejí o ČSTT dojem jako o nesolidním partnerovi pro potenciální sponzory.

Co jsi stihl udělat ty sám, co za tebou stojí za výsledky?

Podářilo se vyjasnit vztahy s resortním sportovním centrem ministerstva školství, ve kterém je hodně reprezentantů, ale přesto se s tímto centrem několik let nejednalo. Důležitým krokem byl výběr důvěryhodných koordinátorů reprezentací. Mělo by se ještě ujasnit jejich postavení ve stávajícím systému, kdy dle rozhodnutí ministerstva školství je triatlon zařazen pod ministerstvo vnitra, kde ale triatlon stále vede bývalý koordinátor reprezentace Jelínek. Dále by se měl ČSTT více otevřít novým lidem. Přesto, že je to relativně malý sport, najdete v něm několik pozic na plný úvazek, které ale pořád obsazují stejné osoby. Někdy i kumulují několik platů, což je v rozporu s nařízením vlády. Obchází se to jejich odměňováním na živnostenský list.

Přibalil sis s sebou Honzu Řehulu. Co tam dělá?

Řehy je tu jako sportující reprezentační trenér, má zajištěné ideální podmínky pro vlastní trénink a podle mne je to jedna z jeho posledních šancí, jak se vrátit do světové špičky. Korejci ho zde mají hlavně kvůli jeho jménu, po rozkolu s ITU se chtějí jeho jménem prezentovat. Nermalou roli sehrál fakt, že Honza nepatří mezi McDonaldivi oblíbence.

Budeš i nadále na dálku koučovat Petra Vabrouška a Lenku Radovou?

Spolupráce s Petrem je spíš konzultační. On v hlavní sezoně téměř pořád závodí, v tréninku toho nejde moc změnit. Jsme spolu v kontaktu pořád, stejně tak s Lenkou. U ní by můj odjezd měl spolupráci zkvalitnit. Mám víc času na komunikaci. Oba o mém odjezdu do zahraničí věděli delší dobu. Dále ještě spolupracuji s Evou Novákovou a Honzou Čelůstkou.

Zdroj. www.etriatlon.cz